

Toen vader ons vertelde dat
Hij zijn ontslag gekregen had
Was dat natuurlijk eventjes een hele schrik
Maar hij begon al gauw te doen
Of 'ie er zelf niet zo mee zat
Dus zaten wij er ook niet mee
Mijn broer en ik
't Ging ook goed in 't begin
Hij had nou eindelijk eens tijd
Om leuke dingen met ons drieën te gaan doen
Dus leek 't net of 't een soort
Vakantie was, die werkloosheid
Ja, wisten wij veel over zulke dingen toen

Maar dat is allemaal voorbij
Nu zit 'ie somber in zijn stoel
En niemand weet meer goed wat of 'ie zeggen moet
Want als je hem gewoon wat vraagt
Krijg je meteen een grote smoel
En alles wat je doet, doe je toch nooit goed
Dan zeggen we bijvoorbeeld: "Pa
We draaien effetjes een plaat"
En hij zegt: "Doe Maar", dus die zetten we dan op
Maar als hij 'Doe Maar' zingen hoort
Dan wordt 'ie weer ontzettend kwaad
En geeft ons, reuze stom, enorm op onze kop

Wij krijgen tegenwoordig voor
Het minste of geringste straf
Het is te gek wat allemaal al niet meer mag
Nee, voor mijn broer en mij is echt
De lol er helemaal vanaf
Wat ons betreft mag 'ie vandaag weer aan de slag
Mijn moeder zegt dan wel: Ach gut
Je vader trekt het zich zo aan"
Nou, dat is iets wat ik natuurlijk ook wel merk
En 't leven zal best wel moeilijk zijn
Voor grote mensen zonder baan
Maar ook voor kind'ren met een vader zonder werk